

» En svag ledelse i Danske Bank, som har mistet evnen til at samtale med danskerne, er et let offer for ukloge politiske indgreb og undersøgelser.

THOMAS BERNT HENRIKSEN, erhvervsredaktør, i klumme i Berlingske

Avisen skal være vagthund

Af **Karl Erik Aagaard**

Odbjergvej 27, 9800 Hjørring
emke@live.dk

NORDJYSKE: NORDJYSKE og især chefredaktør Karl Erik Stougaard får i disse dage mange hug fra utilfredse læsere. Kritikken kører på, at avisen er politisk farvet og holder kal-kun-jagt på statsminister Mette Frederiksen og S. Især Jens Dige fører sig som vanligt frem med en meget enøjet polemik. Nu er det heldigvis sådan, at det er frit, om man ønsker at læse den slags indlæg (politisk propaganda).

Mig bekendt giver NORDJYSKE spalteplads til alle uden skelen til politisk observans, og sådan skal det være. På det sidste er det rigeligt dokumenteret ved mange indlæg med angreb på avisen og chefredaktøren. Så den påstand om, at avisen sorterer efter politisk ståsted holder ikke vand. Avisen går også kritisk til borgerlige politikere, når der er nogen af dem, der kvajer sig. Det er avisens fornemmeste opgave at gå tvivlsomme beslutninger og tiltag efter i sømmene.

Lige for tiden er det så statsministeren og socialdemokraterne plus embedsmænd, der må stå for skud. Det er selvfølgelig, og så må man finde sig i at blive set over skulderen. Avisen skal være vagthund for alle borgere, og så kan det ikke hjælpe, at nogle bliver forarget og hælder en spand gylle ud over chefredaktøren.

Jeg er ikke enig med NORDJYSKE i alt, hvad de skriver, men stor ros for jeres dækning af de meget tvivlsomme ting, der er foregået omkring de politiske tiltag fra Christiansborg i anledning af epidemien.

For de mest højtråbende

Af **Per Alex Sørensen**

Ottrupgård 20 9520 Skørping per.alex.soerensen@gmail.com

NORDJYSKE: I søndagens leder slår en af NORDJYSKEs chefredaktører, Karl Erik Stougaard, fast, at NORDJYSKE er kritiske over for både rød og blå, og det er jo godt. Indtrykket er ellers, at NORDJYSKE i høj grad har ageret mikrofonholder for de mest højtråbende frem for at bidrage med selvstændige kritiske analyser. Jeg har sikkert overset noget, men kan ikke erindre, at NORDJYSKE har undersøgt, om der, som antydtes af Arne Boelt, også er begået fejl på minkavlernes side, når spredning af smitte skulle hindres, om reaktionen med at destruere alle mink var rimelig set i lyset af Seruminstututtets redegørelse af 3. november, om det var cluster 5-mutationer eller mutationer i det hele taget, man var bange for, og om der er tale om grundlovsbrud ved f.eks. at spørge Sten Bønsing fra Aalborg Universitet. Som nordjyde er det dejligt at have en lokal avis, som taler landsdelens sag, så fortsæt venligst med det, men uden at agere menighedsblad.

Svar: Tak for henvendelsen. Bare for en god ordens skyld skal det bemærkes, at NORDJYSKE har skrevet om alle de ting, du efterlyser. *Redaktionen*

Bekendtskab afbrudt

Af **Jørn Kamradt**

Sønder Allé 20, 9000 Aalborg
joernkamradt@yahoo.dk

NORDJYSKE: Så gik den ikke længere. Et livslangt bekendtskab er afbrudt. Gennem det seneste halve til hele år er den redaktionelle linie og tone i NORDJYSKE ændret i en grad og retning, som jeg ikke bryder mig om. Jeg har slet ikke altid været enig med hverken avisens egne skribenter eller evige gengangere blandt læserbrevsleverandørerne, men det har jeg kunnet acceptere som en del af gamet. Men nu får jeg præsenteret en håndfuld redaktører, som med relativt store portrætter og ofte iført blotlagte, korslagte arme, får fortalt, hvad netop de mener. Nu møder jeg også udvalgte redaktører som helsides annoncer (stadig med blotlagte og korslagte arme) med oplysninger om, at der løbes langs Limfjorden og med relativt dårligt kondital, forstår jeg. Hvad angår alt det mig? Samlet set passer avisen og jeg ikke sammen længere, og jeg konstaterer ved den daglige læsning, at mange med mig har samme frustration. Corona-krisen har tydeliggjort det for mig i en sådan grad, at mit abonnement er opsagt i dag.

i Aalborg. Hvorfor hører vi ikke om forskningsprojekter og hvor mange der uddannes i vores egen baghave?

Hvordan går det på sygehusene – er man ved at forberede flytningen til det nye hospital

Hvad sker der i verden ud over corona?

NORDJYSKE har næsten helt skippet lokal- og kommunalpolitikken – der er sjældent byrådsdagsordner og referater, så læserne kan danne en mening om, hvem der er værd at stemme på.

Nogle af de bedste artikler i NORDJYSKE kommer ikke fra redaktionen De kommer fra ambassadører ude i verden, fra mennesker, der har lokalkendskab i andre lande, fra vidende læserbrevskribenter, der skriver om dagligdagen før og nu, både lokalt og ude i verden. En ugentlig rubrik som Stafetten handler også ofte om andet end sensationer og andres fejl.

Der er også megen mudderkastning i læserbrevene, men et sted skal staklerne fra bl.a. Frederikshavn jo have at komme af med deres frustrationer.

Vi håber på en mere alsidig og positiv avis og en mere forsonende tone i hele samfundet.

I 1986 blev børnebidraget forhøjet, fordi ellers vil der komme så mange tvangsaktioner, som gik udover parcelhusejerne, der havde lån med 16-18 pct. i deres hus dengang. Så den blå blok har ikke et snævert syn på befolkningen, men tilgodeser alle. Selvfølgelig kan den borgerlige fløj også begå fejl, men ikke i samme målestok med det, vi har set hvad Socialdemokratiet har præsteret for nylig. Skulle Socialdemokratiet have lidt "ros", så se da at få frigjort de to sidste ugers indefrosne feriepenge her og nu inden jul, hvis de kan finde ud af det?

For regeringen har da i den grad sendt mange mennesker på dagpenge ved at tage deres job de havde på de forskellige minkfarme og følge industrien.

85

pct. af briterne er interesserede i at få corona-vaccine - 52 pct. er meget interesserede, 33 pct. noget interesserede.

PÅ KANTEN

Frugter kan uspået komme

POESI: Mange mennesker har skrevet digte som unge, ikke sjældent til skrivebordsskuffen, enten fordi den elskede de var møntet måske slet ikke kendte til de varme følelser endnu, eller fordi det var for svært at konfrontere det forelskede hjertes ord med den attræde.

For nogle bliver lyrikken i skuffen i ordets bogstavelige forstand livet ud når det drejer sig om at læse en digtsamling. Men kan man helt undgå lyrikken. Nej, slet, slet ikke. Heldigvis. Tænk på hvordan musikere til alle tider har bidt sig fast med deres ord.

Det danske band Shu-bi-dua (1973-2011) med ørehængere som: "Alting har en ende, en regnorm den har to" eller "Hvad mon man er, før man bli'r til. Et stjernesud, et puslespil? En tanke-torsk, en gulerod? Man må for fa'en ha' været noger!"

DAN TURÉLL (1946-93) fortæller om, hvordan lyrikken helt konkret slog benene væk under ham som barn.

Han var ca. 10 år gammel og skoleelev på Bakkegårdsskolen i Vangede. Hver morgen blev der sunget morgensang i aulaen.

En morgen havde skolelederen valgt "Lysets Engel Gaar med Glands" af B. S. Inge-mann fra 1837.

Turéll fortæller, at da han hørte første vers, besvimelede han, for første gang i sit liv. Han faldt sammen og blev båret ind i et klasseværelse, hvor han vågnede nogle minutter senere, stadig mumlende - fortalte de andre - om Lysets Engel. Turéll fortsætter: "Lysets Engel gik igennem skolens mure og ud i Vangede. Verden var ikke mere den samme".

VI VED, at Dan Turéll fortsatte med at lade lyrikken få plads i sit liv. Han levede af den.

Jeg glemmer aldrig, da han besøgte Frederikshavn Gymnasium i begyndelsen af 80'erne med sin karakteristiske sorte, bredskyggede hat og sine sortlakerede negle og blev symbolet på noget ukendt og ekstremt spændende.

Han reciterede fra "Onkel Danny fortæller i timevis" fra 1979 og "Vangede billeder", som i 1975 havde givet ham et folkeligt gennembrud, hvor ungdommens helte i udkanten af Gentoft blev givet homeriske træk inspireret af ikonerne T.S. Eliot og Lou Reeds poetiske universer.

Mest kendt blev han for digtet: "Hyldest til hverdagen" fra 1984.

"Jeg holder af hverdagen [...] Morgenkysene. Postens smæld i entréen. Kaffelugten. Den rituelle vandring til købmanden om hjørnet efter mælk, cigaretter, aviser - Jeg holder af hverdagen

Selv gennem alle dens irritationer".

AT POESIEN springer i alle sociale og kulturelle lag, er prins Henrik et smukt eksempel på. I digtsamlingen "I mine lykkelige nætter" fra 2014, skriver han så hver en sten må vågne og enhver lukket dør må åbne sig. F.eks. i digtet "Resignation": "Min begejstring begraver sig under regn og rusk. Jeg rider på historiens vinde, langt, langt bort. Jeg

» Vi ved, at Dan Turéll fortsatte med at lade lyrikken få plads i sit liv. Han levede af den.

sætter mig og glør, betragter regnen der falder. [...] Jeg vælger en poetisk vej, som dufter af roser og vetiverrod. Jeg løber fra Alsace til Lorraine på mine hullede uldsokker med en blomst i hatten og min sorg under huden". I digtet "Mine farver" skriver prins Henrik videre: "Gul er en sol, som stråler og forundrer mig. Rød er en lidenskab, både min og min fornuffs. Orange mine silkelækkerier, såsom kærlighed og frimodighed. Grøn er mit forår, min ungdom og mine barndomsglæder. Blå, mit dybe ocean, slægtningens trofaste kærlighed osv."

November er en mørk måned, men Pia Raug gjorde den ære med sangen "Regnvejrsdag i november" i 1990 der slutter i lysets tegn: "Jeg vil male dagen lys. Strege ud og sætte kryds. Jeg har tusind ting at gøre. Klokkerne elleve-femogfyrrer. Blev november hængt til tørre. Jeg vil male dagen lys."

SELV BEGYNDER jeg ofte allerede i oktober med at nynne på sangen, som jeg husker fra min tid på Haslev udvidede Højskole i efteråret 1982: "Mørk er november og løvfaldet slut, vandet begynder at fryse, lyset fra solen og blomsterne brudt - da må vort hjerte selv lyse. Syng vil vi, legen er magt, mer end beregning, forstand og foragt - værn mod det sorte og tomme. Om der svæver dødelig dræ, vil vi dog elske - og plante et træ: frugter kan uspået komme." Kan man tænke sig noget mere opløftende end disse linjer i november. Tak til Thorkild Bjørnvig for de ord fra 1959.

MARIA STENSGÅRD POULSEN fra Nibe er lektor i gymnasieskolen. Cand.mag. i kunsthistorie og dansk fra Aarhus Universitet i 2009. E-mail-adresse: maria.stensgaard@hotmail.com. Hjemmeside: mariastensgaard.dk.

